

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۲۰ جولای ۲۰۱۱

کارگران و ضرورت داشتن بیمه

یکی از ضروریات مهم کارگران دسترسی به بیمه است. در کشور های نیمه سرمایه داری و سرمایه داری کارگران حق دسترسی به بیمه را دارند. کارگران با پرداخت پول ناچیزی در ماه به یکی از شرکت های بیمه حیات خود را تضمین می نمایند که کار و صحت شان بیمه می گردد. در مواقع بیکاری و مریضی این کارگران توسط بیمه دولتی و یا بیمه شرکتی تداوی می شوند و حق بیکاری پرداخته می شود. اما بخشی از وضعیت ناگوار زندگی کارگران در افغانستان که با بی توجهی خاصی رو به رو اند، آن است که نمی توانند به هیچ بیمه ای دسترسی پیدا کنند.

در افغانستان در هیچ موردی به کارگران و زحمتکشان رسیدگی نمی شود، چه رسد به اینکه برایشان امتیاز بیمه داده شود. کارگران با بمبارد و انفجار زندگی خود را از دست می دهند، اما نه دولت و نه نیرو های خارجی به خانواده های بازمانده از آنان کوچکترین توجهی ندارند. کارگران شاروالی که در مکروریان و جاده دارالامان به قتل رسیدند، خانواده های شان در تلویزیون ها فریاد می کشیدند که بعد از این حیات فرزندانشان را چگونه تأمین کنند.

اگرچه در کشورهای سرمایه داری با آنکه زمینه کار تا حدی برای کارگران مساعد می باشد و از بازوان پرتوان کارگران برای کشیدن ارزش اضافی، سود می کشند، اما زحمتکشان افغانستان نه تنها کوچکترین کمک مادی و خدمت اجتماعی را نمی بینند که بدن های توتۀ توتۀ شان به روی چهار راهی ها با هر انفجار و انتحاری می سوزند. برای کارگران در کشور های سرمایه داری که از استثمار کشور های دیگر صد ها میلیارد دالر به جیب می زنند، وسیله نقلیه، طعام خانه، زمینه تحصیل برای فرزندان، محل رهاش، بیمه و موارد دیگری را در نظر گرفته به این صورت رفاه کارگران در این کشور ها تا حدی نسبت به کشور های دیگر فرق می کند. اما بحران هائی که گاه گاه این کشور ها را فرا می گیرد، زندگی کارگران را در دوزخی از بدبختی قرار می دهد که در بحران اخیر تنها از شرکت فورد در امریکا ۸۰ هزار تن بیکار شدند و شرکت سونی در جاپان در یک حرکت ۱۵ هزار کارگر را بیکار کرد.

با اینکه در شرایط کنونی دسترسی کارگران به بیمه می تواند شعار لازمی باشد، اما قبل از آن کارگران باید مصونیت زندگی کردن را پیدا کنند، اطفال شان به مکتب بروند، در صورتی که از سوی طالبان و یا خارجی ها به قتل می رسند باید به فرزندان شان توجه شود، اما در شرایطی که ۱۵۰ هزار نیروی خارجی بر افغانستان تهاجم کرده و دولت هم توسط مشتی از دشمنان زحمتکشان اداره می شود تا کشیدن فریاد بیمه هنوز راه درازی در پیش است، مگر دانستن این حق در هر زمان و شرایطی برای کارگران مهم است و به این خاطر مطرح کردن این بحث برای تاثیر گذاری بر اذهان آنان و دانستن حق شان قدم خوبی محسوب می گردد.